

[Boligministeren.]

er klaret, nemlig gennem de 14-15 mill. kr., der i år er stillet til rådighed for de samme kommuner til byggemodning, altså netop til at fremskaffe de grunde, hr. Enggaard taler om.

Jeg tror, at § 5 netop giver dem mulighed for finansiel støtte til de jordopkøb, som andre kommuner måske nok kan klare ad de almindelige veje — jeg tror, det var hr. Stæhr Johansen, der var inde på dette, at den almindelige kommune på almindelige lånevilkår kan skaffe sig midler til udbygning — men i Køge Bugt-området er problemet jo, at disse kommuner ikke i øjeblikket har et befolkningsgrundlag, der gør det muligt for dem på almindelig måde at klare finansieringen. Derfor er det rimeligt, at det offentlige træder ind i billedet, og jeg tror altså, at dette foreløbig begrænsede beløb vil være meget velkomment i Køge Bugt-kommunerne. Det er jo et spørgsmål, der hænger sammen med finansloven, men det er da klart, at vi kan tage spørgsmålet om anvendelsen af disse beløb op til drøftelse i det udvalg, som jeg forstår skal nedsættes. Jeg er også helt enig i de betragtninger, der er fremført om, at man selvfølgelig ikke skal splitte planlægningen op; og alle vore bestræbelser går da også ud på at koordinere planerne mest muligt.

Må jeg i forbindelse med, hvad fru Lis Groes fremførte om den million, der er stillet til rådighed til rekreatiomsråder og til inddæmning, sige, at det jo er et beløb, der foreløbig kun skal anvendes til planlægning af hele dette inddæmningsprojekt. Det samlede projekt vil være af en størrelsesorden, der ligger betydelig højere; jeg regner med, det vil koste en snes millioner kroner, og at både amt og kommuner vil deltage i finansieringen. Men man har altså anmodet om, at staten også gik ind i forberedelsen af arbejdet, og det er det, der er tanken med den million kroner, der er foreslået på budgettet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Thestrup): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovfor-

slaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om anlæg og drift af tunnelbaner i Københavns, Frederiksberg og Tårnby kommuner.

(Lovforslaget (nr. 3) findes i tillæg A. sp. 359, fremsættelsen i tidenden sp. 48).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Jeg skal ikke gøre særlige bemærkninger til lovforslaget her; det er jo fjerde gang, vi nu har det til en førstebehandling; derfor kan jeg henvise til, hvad jeg har sagt ved de tidligere førstebehandlinger.

Jeg vil dog gerne lige give udtryk for, at jeg håber, det nu er sidste gang, vi får det til en førstebehandling. Jeg ser meget gerne, vi kommer til en løsning nu. Jeg mener, at de kommuner, der omfattes af lovforslaget, har krav på en løsning, og usikkerheden gør også byplanlægningen og planlægningen i det hele taget vanskelig. Jeg synes, det er så vigtigt et område og så vigtigt et lovforslag, at jeg inderligt håber, vi i dette folketingsår kan blive enige om at finde en løsning. Skulle det være rækkefølgen af de anlæg, der er tale om i lovforslaget, man er utilfreds med, ja, så må vi tale om det i det udvalg, jeg regner med skal behandle lovforslaget. Vi er fra mit partis side villige til at forhandle, og vi ser meget gerne en løsning i indeværende folketingsår.

Guldborg: Ja, jeg skal også gøre mit indlæg ganske kort, men jeg vil da gerne på mit partis vegne sige, at vi stadig — og i endnu højere grad efter det arbejde, der er udført i udvalget — er af den overbevisning, at væsentlige dele af det foreslåede jernbaneanet må betragtes som en fejltagelse, at det store, sammenhængende forslag, som er stillet om Citylinjen, er udtryk for en forældet tankegang, og at den i hvert tilfælde ikke kommer til at svare til forholdene omkring 1990. Det vil derfor være en afgørende fejl at ofre så mange penge, som det vil koste,